

ผลของเวลาและอุณหภูมิต่อปริมาณอิสตาเมินในปลาไอสค์และปลาไอกระปอง

นางสาวอรุณรัณ คงพันธุ์

ศูนย์วิทยาทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาเทคโนโลยีทางอาหาร

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2529

ISBN 974-566-284-4

012137

18253349

EFFECT OF TIME AND TEMPERATURE ON HISTAMINE CONTENT
IN FRESH AND CANNED TUNA

Miss Orawan Kongpun

A thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Degree of Master of Science

Department of Food Technology

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของเวลาและอุณหภูมิต่อปริมาณไฮสตาเมินในปลาไอ索ค และปลาไอ
กระปอง	
ไทย	นางสาวอรุณรัตน์ คงพันธุ์
ภาควิชา	เทคโนโลยีทางอาหาร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา เลาหสังเคราะห์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

(รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร)
รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ชาการแทนรักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... 265 Siray ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ปานกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา เลาหสังเคราะม)

..... ๓๑ กิริมกการ

100

(ตร. สุวิมล กีรติพิบูล)

ลิขสิทธิ์ของปัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของเวลาและอุณหภูมิต่อปริมาณอิสตาเมินในปลาไอส์แลบและปลาไอกราบป่อง
ชื่อนิสิต	นางสาว อรุณรัณ คงพันธุ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัลยา เลาหสกุล
ภาควิชา	เทคโนโลยีทางอาหาร
ปีการศึกษา	2528

บหกคดย่อ

อิสตาเมินเป็นสารที่ทำให้เกิดโรคภัยแพ้ ส่วนใหญ่พบในปลาหัว *scombroïd* เช่น ปลาโอ ซึ่งในประเทศไทยนิยมน้ำปลา เป็นผลิตภัณฑ์บรรจุกระป๋อง และส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ ประเทศไทยรับซื้อบางประเทศได้กำหนดมาตรฐานสำหรับปริมาณอิสตาเมินในปลาโอ กระป๋องไว้ ดังนั้น จึงได้ทดลองศึกษาผลของเวลาและอุณหภูมิที่มีต่อปริมาณอิสตาเมินในปลาไอส์แลบและปลาไอกราบป่อง

จากการทดลองเก็บรักษาปลาไอส์แลบ 2 ลักษณะ คือปลาหัวตัวและปลาตัดหัวเอาไขมันออก ไว้ที่อุณหภูมิ $3^\circ \pm 2^\circ$ ซ. $2^\circ \pm 2^\circ$ ซ. $1^\circ \pm 2^\circ$ ซ. $0^\circ \pm 2^\circ$ ซ. และ $-2^\circ \pm 2^\circ$ ซ. และติดตามการเปลี่ยนแปลงปริมาณอิสตาเมิน ปริมาณบักเตเรียทั้งหมด ปริมาณบักเตเรียที่มีเอนไซม์ *histidine decarboxylase* ปริมาณต่างระดับได้ทั้งหมด (*total volatile bases* หรือ *TVB*) *pH* และคุณภาพทางด้านปราสาทสัมผัส ในระหว่างการเก็บรักษา พบว่า ที่แต่ละอุณหภูมิ การเปลี่ยนแปลงปริมาณต่าง ๆ ในปลาหัวตัวและปลาตัดหัวเอาไขมันออกและคุณภาพทางปราสาทสัมผัสไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ระดับความเชื่อมั่น ๙๕%) ปริมาณอิสตาเมินในปลาโอที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิสูงจะเพิ่มขึ้นเร็วกว่า เมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิต่ำ โดยปริมาณอิสตาเมินจะไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ระดับความเชื่อมั่น ๙๕%) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำกว่าหรือเท่ากับ 0° ซ. ปริมาณบักเตเรียทั้งหมด ปริมาณบักเตเรียที่มีเอนไซม์ *histidine decarboxylase* และ *TVB* จะมีการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน ปริมาณอิสตาเมิน โดยเมื่อเก็บรักษาปลาโอไว้ที่อุณหภูมิสูง การเปลี่ยนแปลงก็จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อเก็บรักษาปลาไว้ที่อุณหภูมิต่ำกว่าการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นช้าลงตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับการตรวจสอบทางด้านปราสาทสัมผัส พบว่าปลาไอจะเกิดการเน่าเสียหรือผู้

บริโภคไม่ยอมรับ เมื่อปริมาณอิสตาเมินมากกว่า 100 ส่วนล้าน ปริมาณบักเทเรียมีโอนไซน์ histidine decarboxylase มากกว่า 10^5 ต่อกรัม และ TVB มากกว่า 10 มก.‡ และจากการวิเคราะห์ข้อมูลการเพิ่มขึ้นของปริมาณอิสตาเมินในปลาไอส์ค์ที่เก็บรักษาไว้ที่ 4 องศาเซลเซียส ได้ใช้ทฤษฎีทางจลศาสตร์ ประมาณว่า อัตราเร็วของการเพิ่มขึ้นของปริมาณอิสตาเมินในระหว่างการเก็บรักษา (reaction rate constant) ที่อุณหภูมิ 3 ช. 23 ช. แต่ละ 10^6 ช. เท่ากับ 0.1856 , 0.1378 และ 0.0060 นาที $^{-1}$ ในปลาไอค์ตัตหัว渺าไส์ทุงออก ตามระดับ และผลของอุณหภูมิต่ออัตราเร็ว (Ea) เท่ากับ $97.0 - 110.9 \text{ KJ/mole}$ ในปลาไอค์ตัตหัว渺าไส์ทุงออก $105.3 - 107.8 \text{ KJ/mole}$ ในปลาไอค์ตัตหัว渺าไส์ทุงออก

เมื่อนำปลาไอส์ค์ที่มีปริมาณอิสตาเมินเริ่มต้นแตกต่างกัน 3 ระดับ (50 ส่วนล้าน 500 ส่วนล้าน และมากกว่า 1,000 ส่วนล้าน) ผ่านกระบวนการบรรจุกระป๋องโดยใช้ความร้อนในการย่างเชือ 2 ระดับ ($112^\circ \pm 1$ ช. 75 นาที และ $121^\circ \pm 1$ ช. 40 นาที) พบว่า อุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการย่างเชือไม่มีผลต่อปริมาณอิสตาเมินในปลาไอส์ค์ 3 ระดับ โดยปริมาณอิสตาเมินในปลาไอส์ค์ที่บรรจุกระป๋องไม่แตกต่างจากปริมาณอิสตาเมินในปลาไอส์ค์ที่ยังคงอยู่ในสภาพเดิม แต่เมื่อนำปลาไอส์ค์ที่บรรจุกระป๋องเหล่านี้ไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง พบว่าปริมาณอิสตาเมินในปลาไอส์ค์ที่บรรจุกระป๋องไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ระดับความเชื่อมั่น 95%) ตลอดระยะเวลาที่เก็บรักษา 3 เดือน

ศูนย์วิทยาการพยากรณ์
อุปสงค์รวมมหาวิทยาลัย

Thesis Title Effect of Time and Temperature on Histamine Content
 in Fresh and Canned Tuna

Name Miss Orawan Kongpun

Thesis Advisor Assistant Professor Kulaya Lauhasongkram

Department Food Technology

Academic Year 1985

ABSTRACT

Histamine has been implicated as the causative agent of food poisoning particularly in scombroid fish such as tuna. Most tuna fish in Thailand are packed in cans for export. Various importing countries have set different standard levels of histamine in canned tuna.

This research was conducted to study the effect of time and temperature on histamine in fresh and canned tuna.

Fresh tuna were divided into 2 groups-round or whole fish and deheaded and gutted fish. Both were kept at various temperatures $30^{\circ} \pm 2^{\circ}\text{C}$, $20^{\circ} \pm 2^{\circ}\text{C}$, $10^{\circ} \pm 2^{\circ}\text{C}$, $0^{\circ} \pm 2^{\circ}\text{C}$ and $-20^{\circ} \pm 2^{\circ}\text{C}$. At each temperature, the histamine content, total viable count, histidine decarboxylase bacteria, pH and sensory evaluation were not significant difference ($P < 0.05$) between whole fish and deheaded and gutted fish.

At low temperature, the histamine content increased slower than that of at high temperature. But at 0°C or below, the histamine content did not significantly increase ($P < 0.05$). The contents of total viable count, histidine decarboxylase bacteria and total volatile bases during the storage increased more rapidly at the high temperatures than at low temperature which was similar to the increase of histamine.

The result of sensory analysis showed that tuna was rejected or decom-

posed at the histamine level > 100 ppm, the histidine decarboxylase bacteria $> 10^5$ per gram and total volatile bases > 10 mg%.

According to the kinetic parameters, the reaction rate constant (k) of histamine formation in fresh tuna during storage at 30°C , 20°C and 10°C were 0.1856 , 0.1378 and 0.060 min^{-1} in whole tuna and 0.1787 , 0.1191 and 0.0063 min^{-1} in deheaded and gutted tuna, respectively. The activation energy (E_a) were $97.0 - 110.9 \text{ KJ/mole}$ in whole tuna and $105.3 - 107.8 \text{ KJ/mole}$ in deheaded and gutted tuna, respectively.

This research showed that there was no significant difference ($P < 0.05$) among the histamine levels of 50 ppm, 500 ppm and >1000 ppm in tuna before and after canning by sterilization at 2 temperatures ($112^\circ \pm 1^\circ\text{C}$ 75 min and $121^\circ \pm 1^\circ\text{C}$ 40 min). These canned tuna were then stored at ambient temperature for 3 months. The histamine level in the canned tuna was not significantly different ($P < 0.05$) when reanalyzed at the conclusion of this storage period.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ พร้อมกับการให้
คำปรึกษาและคำแนะนำเป็นอย่างดีของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา เลาหสกุล
ซึ่งผู้เขียนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ ASEAN Australia Economic Cooperation ภายใต้โครงการจัดการ
เกี่ยวกับอาหารของอาเซียน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณ ดร.สุลทรัพย์ วิรุฬหกุล รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปรับปรุง-
คุณภาพสัตว์น้ำ กองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ และ ดร.นงนุช รักสกุลไทย ภาควิชาผลิตภัณฑ์
ประมง คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ให้คำแนะนำและแสดงความคิดเห็น เพื่อให้
วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ขึ้น

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้คำแนะนำ กำลังใจ และความช่วยเหลือ ตลอดเวลาของการ
ทำวิทยานิพนธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิตติกรรมประภากล	๗
สารบัญตาราง	๙
สารบัญรูป	๑๓

บทที่

1. บทนำ	๑
2. วารสารปริพันธ์	๓
3. การทดลอง	๑๐
4. ผลการทดลองและวิจารณ์	๑๖
5. สุปัลการทดลอง	๔๐
เอกสารอ้างอิง	๔๑
ภาคผนวก	๔๘
ประวัติผู้เขียน	๗๐

คุณย์วิทยบริการ มหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่

1.	อุณหภูมิและวิธีการเก็บรักษาปลาไอค์สต๊อก	11
2.	ระยะเวลาในการสุ่มตัวอย่างปลาไอค์ตามตัวจัดวิเคราะห์	11
3.	ผลการตรวจสอบความสดของปลาไอค์	30
4.	คำสัมภาษณ์หัวหน้าจากกิจกรรมวิเคราะห์สมการลดด้อยของปริมาณอีสตาเมิน ในปลาไอค์สต๊อกที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ	32
5.	อัตราเร็วของการเพิ่มขึ้นของปริมาณอีสตาเมิน (k) ของปลาไอค์สต๊อก ในระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ	32
6.	ปริมาณอีสตาเมิน และ pH ในปลาไอค์ก่อนนำมาระจุกรอบป้องและผ่าน กระบวนการบรรจุกรอบป้องแล้ว โดยใช้อุณหภูมิและเวลาในการข้าวเชือ ^{112 ± 75} นาที และ 12 ± 40 นาที	35
ก. 1	ปริมาณอีสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทึ้งหมด pH และปริมาณปักเตรีในปลาไอค์ ที่เก็บรักษาที่ 30 ± 2 ช.	55
ก. 2	ปริมาณอีสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทึ้งหมด pH และปริมาณปักเตรีในปลาไอค์ ที่เก็บรักษาที่ 20 ± 2 ช.	56
ก. 3	ปริมาณอีสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทึ้งหมด pH และปริมาณปักเตรีในปลาไอค์ ที่เก็บรักษาที่ 10 ± 2 ช.	57
ก. 4	ปริมาณอีสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทึ้งหมด pH และปริมาณปักเตรีในปลาไอค์ ที่เก็บรักษาที่ 0 ± 2 ช.	58
ก. 5	ปริมาณอีสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทึ้งหมด pH และปริมาณปักเตรีในปลาไอค์ ที่เก็บรักษาที่ -20 ± 2 ช.	59
ง. 1	ข้อมูลปริมาณอีสตาเมินในปลาไอค์สต๊อกทั้งตัวเก็บรักษาที่อุณหภูมิและ- เวลาต่าง ๆ	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

ง. 2	ข้อมูลปริมาณอิสตาเมินในปลาไออดีสต์ทั้งตัวศ์หรือเอ่าไส้พุงออกเก็บรักษา ^{ที่อุณหภูมิและเวลาต่าง ๆ}	68
ค. 1	ปริมาณอิสตาเมิน และ pH ของปลาไอโกระป้องเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา ๓ เดือน	69

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สรุปที่

1. กระบวนการ <i>decarboxylation</i> ของกรดอะมิโนสระอิสระตีน	6
2. กระบวนการผลิตปลาไอโกระป่อง	9
3. ปริมาณอิสตาเมินในปลาไอโคล่าที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่าง ๆ กัน.....	17
4. ปริมาณบักเตรีทั้งหมดในปลาไอโคล่าที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลา ต่าง ๆ กัน	20
5. ปริมาณบักเตรีที่มีเอนไซม์ <i>histidine decarboxylase</i> ในปลาไอโคล่าที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาต่าง ๆ กัน	21
6. ปริมาณอิสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรี ที่มีเอนไซม์ <i>histidine decarboxylase</i> ในปลาไอโคล่าทั่วทั่วที่เก็บ รักษาที่อุณหภูมิ $3^\circ \pm 2$ ช.	22
7. ปริมาณอิสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรี ที่มีเอนไซม์ <i>histidine decarboxylase</i> ในปลาไอโคล่าตัดหัวเอาใส่ หุงออกที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ $3^\circ \pm 2$ ช.	22
8. ปริมาณอิสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรี ที่มีเอนไซม์ <i>histidine decarboxylase</i> ในปลาไอโคล่าทั่วทั่วที่เก็บ รักษาที่อุณหภูมิ $26^\circ \pm 2$ ช.	23
9. ปริมาณอิสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรี ที่มีเอนไซม์ <i>histidine decarboxylase</i> ในปลาไอโคล่าตัดหัวเอาใส่ หุงออกที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ $26^\circ \pm 2$ ช.	23
10. ปริมาณอิสตาเมิน ต่างระ夷ได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรี ที่มีเอนไซม์ <i>histidine decarboxylase</i> ในปลาไอโคล่าทั่วทั่วที่เก็บ รักษาที่อุณหภูมิ $16^\circ \pm 2$ ช.	24

สารบัญรูป (ต่อ)

หน้า

รูปที่

11. ปริมาณอีสตาเมิน ค่าคงระเบยได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรีที่มีเอนไซม์ *histidine decarboxylase* ในปลาไอค่าตัดหัวเอาใส่หุงออกที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ $1^\circ \pm 2^\circ \text{ ซ.}$ 24
12. ปริมาณค่าคงระเบยได้ทั้งหมดในปลาไอค่าที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาค่าคง ๆ กัน 26
13. ปริมาณอีสตาเมิน ค่าคงระเบยได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรีที่มีเอนไซม์ *histidine decarboxylase* ในปลาไอค่าหัวทั้งตัว ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ $0^\circ \pm 2^\circ \text{ ซ.}$ 27
14. ปริมาณอีสตาเมิน ค่าคงระเบยได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรีที่มีเอนไซม์ *histidine decarboxylase* ในปลาไอค่าตัดหัวเอาใส่หุงออกที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ $0^\circ \pm 2^\circ \text{ ซ.}$ 27
15. ปริมาณอีสตาเมิน ค่าคงระเบยได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรีที่มีเอนไซม์ *histidine decarboxylase* ในปลาไอค่าหัวทั้งตัวที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ $-20^\circ \pm 2^\circ \text{ ซ.}$ 28
16. ปริมาณอีสตาเมิน ค่าคงระเบยได้ทั้งหมด pH บักเตรีทั้งหมดและบักเตรีที่มีเอนไซม์ *histidine decarboxylase* ในปลาไอค่าตัดหัวเอาใส่หุงออกที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ $-20^\circ \pm 2^\circ \text{ ซ.}$ 28
17. ความเป็นกรด-ค่าคง (pH) ในปลาไอค่าที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิและเวลาค่าคง ๆ กัน 31
18. อัตราการเพิ่มของปริมาณอีสตาเมินในปลาไอค่าที่เก็บรักษาที่ $30^\circ \pm 2^\circ \text{ ซ.}$ และ $20^\circ \pm 2^\circ \text{ ซ.}$ อธิบายโดยสมการปฏิกิริยาอันดับหนึ่ง 34
19. อัตราการเพิ่มของปริมาณอีสตาเมินในปลาไอค่าที่เก็บรักษาที่ $10^\circ \pm 2^\circ \text{ ซ.}$ อธิบายโดยสมการปฏิกิริยาอันดับหนึ่ง 35

สารบัญรวม (ต่อ)

หน้า

รูปที่

20.	ปริมาณอิสตามีนในปลาโดยระเบองที่ผ่านการฆ่าเชื้อด้วยความร้อน ๒ ระดับ	
	ในระหว่างการเก็บรักษา	39
21.	คอลัมม์สำหรับวิเคราะห์ปริมาณอิสตามีน	49
22.	กราฟเส้นตรงมาตรฐานของปริมาณอิสตามีนที่ 510 nm	51
23.	กราฟเส้นตรงระหว่าง $\ln k$ กับ $\frac{1}{T}$ เพื่อหาค่าพลังงานแอกซิเดชัน- (Ea)	65
24.	กราฟเส้นตรงระหว่าง $\ln \left[\frac{\ln \frac{C}{C_0}}{t} \right]$ กับ $\frac{1}{T}$ เพื่อหาค่าพลังงาน- แอกซิเดชัน (Ea)	66

ศูนย์วิทยบริพาก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย